

Sykepleie i koronaens tid

Verdens helseorganisasjon (WHO) har utpekt 2020 til sykepleiernes og jordmødrenes år.

Dette hadde vi gledet oss til å feire, med markeringer, kurs og konferanser. Slik ble det ikke. Derimot har vi sett utallige reportasjer med sykepleiere i fullt smittevernutstyr, midt iblant syke og døende pasienter, koblet til mengder av avansert utstyr til bruk i behandling, overvåkning og observasjon. Bilder fra italienske sykehus, rapporter fra sykehus i Norge og daglige oppdateringer av smittespredning gjør sterkt inntrykk.

Her i Hedmark og Innlandet har vi så langt unngått den mest dramatiske smittespredningen og konsekvenser av det, men det har likevel vært en krevende situasjon.

Fleksible og kompetente sykepleiere

Mange kommuner har slitt med sykepleiermangel og krevende rekrutteringsprosesser allerede før pandemien. Sykepleierne har utvist stor fleksibilitet i forhold til arbeidstid og turnuser, til å bytte arbeidssteder og bidra til at man har kunnet stille med nok kompetent personale til enhver tid. Samfunnet var ikke rustet til å møte denne pandemien. Sykepleierne har tatt i bruk kunnskap fra tidligere og skaffet seg ny lærdom der hvor det har vært et behov for å møte denne krevende situasjonen.

Uakseptabel risiko

Tilgang på smittevernutstyr, både mengde og kvalitet har vært en utfordring, og kan fort bli det igjen. Det er totalt uakseptabelt at sykepleiere og andre helsearbeidere skal utsette seg selv og andre for smitte pga. mangel på utstyr, eller at kvaliteten er for dårlig. Ja, vi vet at utstyr testes og godkjennes, men det hjelper ikke hvis munnbindet må teipes fast i ansiktet for at det ikke passer.

Applaus er ikke nok

Selv om det ikke ble festmarkeringer, har sykepleierne virkelig blitt synliggjort som en yrkesgruppe av den største samfunnskritiske betydning, i sykehus og kommuner. Dette gjelder i ledende stillinger og pasientnær yrkesutøvelse. Dette blir lagt merke til av befolkningen. Helsepersonell klappes for, hedres og hylles, aldeles fortjent.

Jeg håper at myndighetene også merker seg dette. For i tillegg til heder og ære er det viktig at det bevilges nok penger til sykehus og kommuner, slik at bemanningen kan økes og at hele stillinger blir regelen. At arbeidstidsordningene blir slik at mange fortsatt vil søke seg til sykepleierutdanningene, og at de kan arbeide som sykepleiere i alle livsfaser. At lønningene blir slik at det vil være attraktivt å bli stående lenge i yrket. I dag slutter 20 prosent innen de har arbeidet som sykepleier i 10 år. De finner seg andre ting å jobbe med.

Framtidsrettet kompetanse

For framtida kan vi ikke skusle bort denne kompetansen. Det har vi ikke råd til. Samfunnet må rustes til framtidens utfordringer.

Benytt anledningen til å gratulere en sykepleier den 12. mai, på Den Internasjonale Sykepleierdagen.

Da alle nå er blitt oppfordret til å delta i dugnaden, husk på at for sykepleierne er dette ikke dugnad, men jobben deres.

Med vennlig hilsen

Bente Irene Aaland

Fylkesleder

Norsk Sykepleierforbund, Hedmark